

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.009 van 9 juli 2002
in de zaak A. 116.150/VII-25.616.**

In zake : Stijn VERHEYEN,
 wonende te Hoogstraten,
 Sint-Lenaartseweg 60 A

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
2. de Vlaamse Landmaatschappij
die woonplaats kiezen bij:
advocaat B. BRONDERS
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Stijn VERHEYEN op 28 januari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het Ministerieel Besluit houdende uitspraak over de vraag tot herziening van de beslissing van de Mestbank van 14 mei 2001 tot vaststelling van de nutriëntenhalte voor het mestbanknummer 13014081384 op de inrichting nr. 100416723, Sint Lenaartseweg 60 A te 2320 Hoogstraten ingediend door VERHEYEN Stijn Jozef Maria genomen op 21.11.2001 door de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw" en van "de beslissing van de Mestbank dd. 14 mei 2001 tot vaststelling van nutriëntenhalte voor het mestbanknummer 13014081384 op de inrichting nr. 100416723, Sint Lenaartseweg 60 A te 2320 Hoogstraten";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VANWALLE die, loco Advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat aan de Sint Lenaartsweg nr. 60 A te Hoogstraten een rundveehouderij uit die hij in 1998 overnam van Dirk DE WINTER.

Voor de inrichting werd op 21 januari 1991 een exploitatievergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van Hoogstraten. Zij had betrekking op de exploitatie van stallen voor 300 runderen.

Tijdens zijn zitting van 17 augustus 1998 nam het college van burgemeester en schepenen van Hoogstraten akte van de melding op 15 juni 1998 door verzoeker van de overname van de inrichting omvattende stallen voor 300 runderen.

1.2. Met een aangetekend schrijven van 14 september 2000 deelt de Mestbank aan verzoeker de nutriëntenhalte mee die voor de inrichting werd vastgesteld: 9.587 kg N en 3.010 kg P2O5.

Zij is gebaseerd op de productie jaren 1996 en 1997 (aanslagjaren 1997 en 1998) tijdens dewelke 10 runderen van minder dan 1 jaar, 15 runderen van 1 tot 2 jaar, 46 melkkoeien en 40 andere runderen op het bedrijf aanwezig waren.

1.3. Met een aangetekend schrijven van 11 oktober 2000 vraagt verzoeker aan de mestbank een herberekening van de nutriëntenhalte. Hij schrijft onder meer:

“Wij willen ons beroepen op artikel 33bis §3, 3° van het Mestdecreet en Art 5, §1, 4° van het uitvoeringsbesluit aangaande de nutriëntenhalte omdat wij, bij onze overname in 1998, onmogelijk konden voorzien dat de referentiejaren bepalend zouden zijn voor onze latere bedrijfsvoering.”

Verder voert hij aan:

"Voor de inrichting, gelegen Sint Lenaartseweg 60a te Hoogstraten, is in '91 een vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van 300 runderen,...

Dirk De Winter was de toenmalige exploitant.

Hij kreeg toen echter te kampen met minder prettige familiale omstandigheden met een echtscheiding als gevolg.

Bijkomend heeft de hormonenkwestie bijgedragen tot een achteruitgang in de bedrijfsresultaten met alle mogelijke gevolgen vandien.

Uiteindelijk heeft hij omwille van zware financiële problemen het bedrijf moeten verkopen.

Daar ik zeer geïnteresseerd was in het bedrijf ben ik te rade gegaan naar de mogelijkheden en de beperkingen op deze inrichting.

Op 16 december '97 heeft De winter Dirk echter via fax aan de VLM-Brussel de volledige situatie beschreven met de vraag of de bedrijfseigen redenen kunnen aanvaard worden teneinde een volledige vergunning te kunnen overdragen.

In bijlage 3 vindt u het antwoord van VLM-Brussel terug: "de door u opgegeven redenen zijn aanvaardbaar als bedrijfseigen redenen om te verklaren waarom de laatste jaren de aangegeven bezetting op uw bedrijf lager is dan het aantal vergunde dieren...

Ik dien u er verder op te wijzen dat het niet de VLM is die uitmaakt of een vergunning al dan niet nog geldig is. Dit valt onder de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid, in casu het College van Burgemeester en Schepenen van Hoogstraten'.

April '98 is er een verkoopsovereenkomst afgesloten met als opschortende voorwaarden dat de bestaande milieuvergunningen in overeenstemming zijn met de uitbatingsmodaliteiten van het bedrijf en dat diezelfde milieuvergunningen kunnen overgedragen worden aan de koper.

Op 15 juni 1998 hebben we uiteindelijk de overname ingediend van De Winter Dirk naar Verheyen Stijn. (zie bijlage 1)

In de aktename zelf staat duidelijk vermeld: " Gelet op de brief van de Vlaamse Landmaatschappij Brussel dd 6 januari 1998 (zie bijlage 3) waarin gesteld wordt dat de opgegeven redenen aanvaardbaar zijn als bedrijfseigen redenen.

Overwegende dat in het voormelde advies van de VLM (p 5) wordt gemeld dat indien De Winter Dirk de documenten tot staving van de bedrijfseigen redenen, aan de vergunning verlenende overheid bezorgt hiermee rekening kan gehouden worden en de vergunning derhalve niet vervalt...."

De bedrijfseigen redenen zijn dus daadwerkelijk aanvaard waardoor er een vergunning afgeleverd is voor 300 runderen.

En nu,... nu worden we via een aangetekend schrijven op de hoogte gebracht van de nutriëntenhalte toegekend aan de inrichting.

De nutriëntenhalte wordt toegekend op basis van de hoogste aangifte van de productie jaren '95, '96 en '97, zonder rekening te houden met de bedrijfseigen redenen, de reeds bewezen overmacht.

Het is toeval dat bij de bepaling van de nutriëntenhalte teruggegrepen wordt naar de jaren '95, '96 en '97, de jaren dat de bedrijfsvoering op de inrichting niet behoorlijk gebeurde.

Vandaar dat wij een bezwaar indienen op basis van overmacht en toeval (Art 33 bis §3, 3' van het mestdecreet en Art 5 § 1, 4' van het uitvoeringsbesluit aangaande de nutriëntenhalte) Wij zijn van mening dat wij niet het slachtoffer kunnen worden van een veranderende wetgeving die retro-actief werkt. Dit alles hadden wij niet kunnen voorzien: wij hebben steeds voldaan aan alle verplichtingen; ons treft geen schuld.

Wij zijn dan ook van mening dat een wetgeving die teruggrijpt naar een aantal jaren voordien om de nutriëntenhalte te bepalen rekening moet houden met de situatie op het bedrijf meer bepaald het faillissement en de latere gebeurtenissen meer bepaald de overname.

Wij hebben opnieuw, op basis van de bedrijfseigen redenen een geldige milieuvergunning overgenomen van 300 runderen.

Wij hebben de nutriëntenhaltestijging dan ook broodnodig om de pas aangegane investeringen (zie bijlage 4) te kunnen afbetalen. Wij hebben het investeringsplan opgemaakt uitgaande van de volledige vergunning. De uitbating mag dan ook in geen enkel geval beperkt worden tot de toegekende nutriëntenhalte. Hiermee kunnen wij de investeringen niet terug betalen. Dit was bovendien de vereiste in de verkoopsovereenkomst (bovenaan in de tekst reeds opgenomen).

Er is dus duidelijk geoordeeld dat de bovenvermelde situatie een geval van overmacht is. Overmacht moet ook beschouwd worden als een algemeen rechtsbeginsel dat een afwijking op een algemene regel kan verantwoorden.

Daar de overheid de overmacht destijds bij de overname van de inrichting aanvaard heeft, menen wij recht te hebben op een nutriëntenhaltestijging.

Sinds half '99 baat ik de inrichting verder uit. Ik ben inmiddels opgestart met zelf-Kl waar nog wat leergeld aan betaald wordt.

Omwille van sanitaire redenen en ziekten op de inrichting, ben ik absoluut een tegenstander van het aankopen van runderen. Normaliter koop ik dan ook geen runderen aan.

De opfok van het jongvee, het selecteren van runderen en vooral het opvolgen van de runderen behoort tot mijn dagelijkse taken.

Momenteel is het rundveebestand nog niet spectaculair gestegen op de inrichting. Doch hebben we reeds veel tijd en geld gespendeerd aan de opfok en de opvolging ervan. Ik ben nu ruim 1 jaar in exploitatie en weldra zal het dierenbestand wel stijgen afhankelijk natuurlijk van de kalvingen.

Het is de bedoeling te komen tot een leefbare, economisch verantwoorde bedrijfsvoering die de gedane investeringen kan afbetalen. Dit kan echter niet zonder de nutriëntenhaltestijging. Op de inrichting is recent een quotum naar toe gebracht van ruim 700 000 liter. Volgens de forfaitaire norm opgenomen in het mestdecreet zijn hiervoor 120 melkkoeien nodig. Uiteraard moet er op de inrichting nog bijhorend jongvee kunnen gehouden worden nl 120 stuks jongvee (60 runderen kleiner dan 1 jaar, 60 runderen tussen 1 en 2 jaar). Het jongvee dat niet geselecteerd wordt voor de melkveetak zal verder afgemest worden op de inrichting, vandaar dat wij bijkomend nog een 50 stuks mestvee willen verkrijgen.

Ik ben een jonge, dynamische landbouwer en heb sinds ruim 1 jaar enorme investeringen aangegaan die toen wel degelijk verantwoord en overlegd waren.

Ik hoop dan ook stellig dat mijn argumentatie zeer ernstig wordt genomen en mij alsnog een nutriëntenhaltestijging wordt toegekend.

Wij hopen hiermee bewezen te hebben aanspraak te kunnen maken op extra nutriëntenhalte op basis van onze toekomstplannen en de overgenomen milieuvergunning.

Wij zouden u uitdrukkelijk willen vragen ons te contacteren indien er nog vragen of onduidelijkheden zijn en er nog bijkomende bewijsstukken moeten worden overgemaakt zodat wij de nodige stappen kunnen ondernemen".

1.4. Met een aangetekend schrijven van 4 december 2000 deelt de Mestbank aan verzoeker mee dat diens verzoekschrift tot herberekening van de nutriëntenhalte niet in aanmerking komt voor herberekening om volgende reden:

"Het verzoekschrift bevatte geen officiële bewijzen (register) van de gemiddelde veebezetting voor het productiejaar 1999 evenals de onderbouwing van de gemiddelde veebezetting van het productiejaar 2000 (sanitellijst, register)".

De nutriëntenhalte die vermeld is in de brief van de Mestbank van 14 september 2000 wordt bijgevolg bevestigd.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 2 januari 2001 gaat verzoeker tegen laatstgenoemde beslissing in beroep bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw. In het beroepschrift wordt onder meer gesteld wat volgt:

"Hierbij verwijs ik naar het schrijven van de mestbank waarin aan mijn inrichting na een herberekeningsaanvraag nog steeds geen stijging van de nutriëntenhalte wordt toegekend.

In het schrijven van de Mestbank van 4/12/2000 is er geoordeeld dat bovengenoemde inrichting niet in aanmerking komt voor een stijging van de nutriëntenhalte aangezien er geen registers zijn toegevoegd om de gemiddelde veebezetting evenals de onderbouwing van de gemiddelde veebezetting aan te tonen. De volledige argumentatie is uitgeschreven in de brief van 11 oktober '00 inclusief een overzicht van productiejaar '99 en een onderbouwing naar de toekomst toe, bovendien staat nergens in het mestdecreet of zijn uitvoeringsbesluiten vermeld dat de argumentatie MOET gebaseerd zijn op registers. Trouwens in '99 waren wij NIET registerplichtig! En in '00 slechts vanaf 1 juli (Deze register is pas in oktober '00 toegekomen)

Mogen wij er hier ook op wijzen dat de Mestbank de argumenten uit ons beroepschrift niet weerlegd heeft en zich geen moeite getroost heeft om onze zienswijze of interpretatie te volgen.

Tevens verwijs ik naar artikel 33 bis §6 van het mestdecreet (MAP II bis) waarin elke producent de mogelijkheid gegeven wordt een herziening van de nutriëntenhalte aan te vragen.

Bovendien kunnen wij door het goedgekeurd wijzigingsdecreet, op basis van Art 33 bis §3 4°, ook een stijging van de nutriëntenhalte bekomen. Vandaar dat wij dit beroepschrift ook terug hebben overgemaakt aan de Mestbank van Herentals".

Voorts citeert verzoeker uit zijn schrijven van 11 oktober 2000 aan de Mestbank, om daar nog aan toe te voegen :

"Dit is toch een duidelijk geval van "OVERMACHT"!

Ook de motivatie voor de veebezetting '99 en '00 was opgenomen in de vorige brief Voor productiejaar '99 hebben we het opgegeven aantal dieren voor de mestbankaangiften in een overzichtstabel opgenomen en voor de onderbouwing van de toekomst citeren we uit vorige brief: (...)

Nogmaals wil ik u aandacht vestigen op het feit dat de inrichting in '99 geen 2000 kg fosfaat geproduceerd heeft en vandaar niet registerplichtig was, wij konden dan ook geen register meesturen. Dit geldt eveneens voor productiejaar '00: we hebben de register pas in oktober toegekregen en zijn registerplichtig vanaf juli 2000.

Bovendien kunnen wij nu bijkomend op basis van Art 33 bis §3 4° van het mestdecreet een stijging van de nutriëntenhalte bekomen aangezien ik, Verheyen Stijn, voldoe aan de voorwaarden van "eerste installatie" nl:

1. Ik ben jonger dan 40 jaar (bijlage5)
 2. Ik ben sinds 1/10/98 landbouwer in hoofdberoep (bijlage 6)
 3. De overname ging gepaard met enorme investeringen. (bijlage 3)
- (...)"

1.6. Met een aangetekend schrijven van 14 mei 2001 deelt de Mestbank aan verzoeker mee wat volgt:

"Betreft : Tweede behandeling verzoekschrift tot herberekening van de nutriëntenhalte voor het Mestbanknummer 13014081384 op de inrichting nr. 100416723, SINT LENAARTSEWEG 60 A, 2320 HOOGS TRA TEN, ingevolge wijziging wetgeving

Geachte mevrouw/heer,

De Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw heeft op 5/01/01 uw vraag tot herziening ontvangen.

Vermits uit het ingediende dossier blijkt dat u op grond van de recent gewijzigde wetgeving in aanmerking komt voor een andere berekeningswijze van de nutriëntenhalte, werd uw vraag tot herziening die u ingediend hebt bij de minister, opnieuw onderzocht en behandeld door de Mestbank.

Op basis van dit onderzoek heeft de Mestbank vastgesteld dat uw verzoek gegrond is en in aanmerking komt voor herberekening om volgende reden(en) :

- Het verzoekschrift bevat voldoende gegronde bewijzen van eerste installatie om in aanmerking te komen voor een herberekening van de nutriëntenhalte. De herberekening is gebeurd op basis van de onderbouwde veebezetting van het productiejaar 2000 omdat de veebezetting van productiejaar 1999 lager blijft dan 85 % van de vergunde productie.

Volgens de berekeningswijze en onder de voorwaarden vermeld op bijgevoegd berekeningsblad werd de nutriëntenhalte voor bovenvermelde inrichting vastgesteld op:

10.562,00 kg stikstof voor NHn (nutriëntenhalte voor stikstof)

3.280,00 kg P205 voor NHp (nutriëntenhalte voor P205)

Op basis van de bepalingen van artikel 33ter § 1 van het mestdecreet moet u er zorg voor dragen dat de jaarlijkse nutriëntenproductie van de dieren die u

houdt, niet hoger wordt dan de bovenvermelde nutriëntenhaiten NHn en NHp. Deze maatregel is geldig vanaf 1 januari 2001 tot en met 31 december 2004".

Voor de berekening van de nutriëntenhalte werden in aanmerking genomen: 11 runderen van minder dan 1 jaar, 5 runderen van 1 à 2 jaar, 100 melkkoeien en 2 andere runderen.

1.7. Opnieuw, dit keer met een aangetekend schrijven van 6 juni 2001, dient verzoeker een aanvraag in tot herziening bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw. Hij schrijft:

"In eerste instantie is er een nutriëntenhalte toegekend van 9587 kg stikstof en 3010 kg fosfaat.

Deze nutriëntenhalte is bekomen door productiejaar '97 als referentiejaar te nemen. Dit is inderdaad het productiejaar met het hoogst aangegeven aantal runderen. '97 is echter geen referentie voor de bedrijfsvoering op de inrichting, vandaar het bezwaarschrift dd van 11 oktober '00.

Het bezwaarschrift is ingediend op basis van overmacht en toeval: wij zijn van mening dat onze bedrijfsvoering niet kan beperkt worden door de aangiften van de vorige exploitant.

Met een schrijven van 4 december '01 wordt deze nutriëntenhalte toch bevestigd. Er werd geen rekening gehouden met onze argumentatie. Er werd geoordeeld dat er onvoldoende bewijsstukken waren toegevoegd, de registers zouden ontbreken. Maar de inrichting was tot 1 juli 2000 NIET registerplichtig en kan dus de registers niet toevoegen!

Vandaar dat wij met het schrijven van 2 januari '01 opnieuw gereageerd hebben, in dit geval zowel naar de Mestbank als naar de Minister. Door het goedgekeurde wijzigingsdecreet konden wij bijkomend beroep doen op "eerste installatie"

Met het schrijven van 14 mei '01 hebben we een stijging van de nutriëntenhalte verkregen, maar onvoldoende. Vandaar dat wij nu opnieuw bezwaar indienen tegen de toegekende nutriëntenhalte.

Ook de motivatie voor de veebezetting '99 en '00 was opgenomen in de vorige brief. Voor productiejaar '99 hebben we het opgegeven aantal dieren voor de mestbankaangiften in een overzichtstabel opgenomen en voor de onderbouwing van de toekomst citeren we uit vorige brief.

Wij zijn nog steeds van mening dat de inrichting op basis van artikel 33 bis, § 3, 3° van het Mestdecreet en Art 5 § 1, 4° van het uitvoeringsbesluit aangaande nutriëntenhalte recht heeft op een stijging van de nutriëntenhalte daar de overmacht meer dan voldoende bewezen is met de bijgevoegde documenten."

Verzoeker beschrijft vervolgens de door hem reeds gevolgde procedure en geeft nogmaals zijn argumenten weer, om te concluderen dat in casu duidelijk sprake is van overmacht:

"Onder overmacht dient hier te worden verstaan omstandigheden die zich in de wettelijk vastgelegde referentiejaar hebben voorgedaan buiten de wil van de exploitant en die ertoe geleid hebben dat geen normale exploitatie kon

plaatsvinden. Dat er in de referentiejaren geen normale exploitatie heeft kunnen plaatsvinden en de vergunning momenteel nog niet volledig wordt ingevuld, is een omstandigheid die volledig buiten onze wil en schuld is tot stand gekomen.

Enerzijds werden door de vorige exploitant omwille van zijn familiale omstandigheden minder dieren gehouden. Anderzijds dient er rekening mee te worden gehouden dat, na overname van een bestaande inrichting en na afwerking van alle formaliteiten (verlijden akte; melding overname; ...), het een zekere periode in beslag neemt vooraleer de stallen terug volledig kunnen bevolkt worden en er een terug een normale exploitatie kan gebeuren.

Wij zijn van oordeel dat wij ter zake in alle redelijkheid geenszins nalatig zijn geweest en het nodige doen om zo vlug mogelijk terug tot een normale exploitatie te komen. Verder dient ook rekening te worden gehouden met het feit dat men uiteraard bij de overname niet kon weten dat deze jaren later als referentiejaren zouden worden genomen voor het bepalen van de nutriëntenhalte. Het kan uiteraard niet de bedoeling van de Decreetgever zijn geweest om diegenen die in bedoelde referentiejaren een bedrijf hebben overgenomen (en hiervoor aanzienlijke investeringen hebben verricht), te "straffen" met een laag nutriëntenhalte.

Ook de ingevoerde maximumgrens van 85% is irrelevant voor de bedrijfsvoering op een goed functionerend rundveebedrijf. De investeringen zijn gebaseerd op het mogen exploiteren van de volledige vergunning! Deze voorwaarde was tevens opgenomen in de verkoopsovereenkomst".

1.8. Op 21 november 2001 wordt de thans bestreden beslissing genomen. De decisieve motieven luiden als volgt :

"Overwegende dat de nutriëntenhalte berekend wordt op basis van de mestbankaangiften van de referentiejaren 1996, 1997 of 1998; dat de producent in geval van "eerste installatie" of "overmacht of toeval" een andere berekening kan aanvragen; dat artikel 5 §4 en §5 van het uitvoeringsbesluit bepaalt hoe deze herberekening moet gebeuren; dat er geen wettelijke basis is om de nutriëntenhalte te berekenen op basis van de volledige vergunning;

Overwegende dat het verzoekschrift van 02/01/2001 gegrond werd verklaard op basis van eerste installatie, dat hierbij een herberekening van de nutriëntenhalte werd uitgevoerd op basis van de gemiddelde veebezetting van productiejaar 2000;

Overwegende dat de beroeper opnieuw in beroep gaat tegen deze beslissing op basis van overmacht en toeval, dat indien deze in aanmerking zou komen voor een herberekening, de veebezetting van productiejaar 2000 terug de basis zou vormen voor deze herberekening; derhalve zou het eindresultaat hetzelfde blijven zoals in de brief van de Mestbank d.d. 14/05/2001;

Overwegende dat deze vraag tot herziening niet opnieuw door de Mestbank kan behandeld worden vermits ze niet in aanmerking komt voor de gevallen vermeld onder artikel 5, §1 bis van het Besluit; dat derhalve deze vraag tot herziening enkel nog het voorwerp kan zijn van een ministerieel besluit;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de vraag tot herziening ongegrond te verklaren en de bestreden nutriëntenhalte te behouden";

2. De bevoegdheid van de Raad van State

2.1. Overwegende dat het wenselijk is de in casu toepasselijke regelgeving toe te lichten :

2.1.1. Artikel 26, 4°, van het decreet van 11 mei 1999 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet) voegt in artikel 21 van het meststoffendecreet een paragraaf 6 in, die bepaalt dat er een superheffing SH1 en SH2 is, waarvan de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank, lastens elke producent die meer dierlijke mest heeft geproduceerd dan de nutriëntenhalte
b e d o e l d i n a r t i k e l 3 3 b i s .

Artikel 33bis van het meststoffendecreet werd ingevoegd bij artikel 29 van voornoemd decreet van 11 mei 1999. Paragraaf 1 bepaalt dat aan elke landbouwinrichting en/of een deel hiervan en/of aan elke veeteeltinrichting en/of een deel hiervan die voldoet aan de definitie van bestaande veeteeltinrichting of waarvan minstens sinds het aanslagjaar 1995 tijdig en regelmatig jaarlijks aangifte werd gedaan bij de Mestbank een P₂O₅-nutriëntenhalte (NHp) en een N-nutriëntenhalte (NHn) wordt “toegekend”.

De nutriëntenhalte is de maximaal toegelaten jaarlijks productie aan dierlijke mest, ongeacht het aantal vergunde dieren. Zij geldt tot en met 31 december 2004 (artikel 33ter, § 1, 1°, a, van het meststoffendecreet , ingevoegd bij artikel 29 van het decreet van 11 mei 1999).

Artikel 33bis, § 1, geeft duidelijk aan hoe deze nutriëntenhalte wordt bepaald. Het systeem komt er op neer dat het product wordt berekend van de gemiddelde veebezetting zoals aangegeven in de Mestbankaangifte met de daarop betrekking hebbende uitscheidingsnormen zoals vastgelegd in § 2 en zulks voor de productie jaren 1995, 1996 en 1997 (aanslagjaar 1996, 1997 en 1998). Het jaartal met de hoogste waarde wordt in aanmerking genomen.

Artikel 33bis , § 3, van het meststoffendecreet bepaalt dat in afwijking van de algemene berekeningsmethode de Vlaamse regering een andere berekeningsmethode voor NHp en NHn kan bepalen in volgende vier gevallen :

1° inrichtingen met diercategorieën die voor de aanslagjaren 1998, 1997 en 1996 moesten worden aangegeven onder de diercategorie “ander pluimvee”; hierbij moet rekening worden gehouden met de productiecijfers zoals bepaald in artikel 5, onder III.3 voor struisvogels, III.4 voor kalkoenen en III.5 voor ander pluimvee;

- 2° bestaande veeteeltinrichtingen waarvoor na 1 januari 1996 door de bevoegde overheid een milieuvergunning werd verleend;
- 3° inrichtingen waarvan de exploitatie gedurende een periode geheel of gedeeltelijk onmogelijk is geweest ingevolge overmacht of toeval.
- 4° producenten die zich in de periode tussen 1 januari 1995 en 1 januari 2000 voor de eerste maal als landbouwer in hoofdberoep hebben gevestigd en hiervoor een investering hebben gedaan en jonger zijn dan 40 jaar (ingevoegd bij artikel 52 van het decreet van 8 december 2000).

Artikel 33bis, § 6, bepaalt dat de producent aan de Vlaamse regering een herziening en/of een andere berekeningsmethode kan vragen van de voor zijn inrichting of een deel hiervan gemaakte berekening van de nutriëntenhalte en dat de Vlaamse regering hieromtrent nadere regels kan vaststellen.

Met het besluit van de Vlaamse regering van 3 maart 2000 ter uitvoering van de artikelen 11, § 1, 13° en § 7, 33 en 33bis van voormeld meststoffendecreet (nutriëntenbesluit) vindt de regeling inzake de nutriëntenhalte verdere uitvoering.

Artikel 4, §§ 1 en 2, van het besluit bepaalt dat de Mestbank de nutriëntenhalte van een inrichting berekent en de producent daarvan op de hoogte brengt.

Artikel 5 schrijft voor dat de producent met betrekking tot de toekenning van de nutriëntenhalte een eenmalige herberekening kan vragen aan de Mestbank in de gevallen die deze bepaling opsomt. Vier van deze gevallen (§ 1, tweede lid, 2°, 3°, 4° en § 1bis, 4°) zijn deze voorzien bij artikel 33bis, § 3, van het meststoffendecreet (zie supra). Een ander geval is dat waarbij de producent van oordeel is dat bij de berekening door de Mestbank een fout is gemaakt in de berekeningsmethode en/of in de bepaling van de nutriëntenhalte (§ 1, tweede lid, 5°) en is het geval waarbij de toepassing wordt gevraagd van voetnoot 1 bij artikel 33bis, § 1, van het meststoffendecreet waarbij voor melkkoeien de nutriëntenhalte met een andere uitscheidingswaarde wordt berekend op basis van in de voetnoot vastgelegde regressievergelijkingen (§ 1, tweede lid, 2°).

Bij elk van die gevallen wordt precies aangegeven welke nadere preciseringen en stukken van de exploitant worden gevraagd.

Artikel 5, § 2 tot en met § 6quinquies, bepaalt hoe in de diverse gevallen de herberekening gebeurt. Zo wordt in de gevallen van overmacht of

toeval, het verlenen van een milieuvergunning na 1 januari 1996 en het zich voor de eerste maal in de periode tussen 1 januari 1995 en 1 januari 2000 vestigen als landbouwer in hoofdberoep, de onderbouwde gemiddelde veebezetting voor het productiejaar 2000 in aanmerking genomen, in plaats van de gemiddelde veebezetting in de referentie jaren 1995, 1996 of 1997.

Artikel 9 bepaalt dat indien de producent niet akkoord gaat met de op basis van onder meer artikel 5 aan zijn inrichting toegekende nutriëntenhalte, hij per aangetekende brief van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu een herziening van de toegekende nutriëntenhalte kan vragen, die binnen de zestig dagen na postdatum van de aangetekende zending dient te beslissen;

2.1.2. Overwegende dat de hiervoren op samengevatte wijze weergegeven reglementering tot doel heeft via het opleggen van superheffingen bij overschrijding van de toegekende nutriëntenhalte een stand-still te bewerkstelligen op niveau van landbouw- en veeteeltinrichtingen door te beletten dat een exploitant de gemiddelde veebezetting zou optimaliseren tot het vergunde maximum aantal dieren (Memorie van Toelichting bij ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985, betreffende de milieuvergunning, Gedr. St., Vl. R., 1998-1999, nr. 1317, 1, 7 en 8); dat aldus door de bepaling van de nutriëntenhalte rechtstreeks het subjectief recht dat een exploitant put uit de hem verleende exploitatie- en milieuvergunningen overeenkomstig de vastgestelde regels wordt afgebakend, desgevallend wordt beperkt en dat bij overschrijden van de toegekende nutriëntenhalte de exploitant aan een superheffing wordt onderworpen; dat daar tegenover staat dat de exploitant wiens inrichting aan de daartoe vastgestelde voorwaarden voldoet recht heeft op een bepaalde nutriëntenhalte die kan verschillen naargelang de basisberekeningsmethode toepasselijk is of naargelang hij aanspraak wenst te maken op een andere berekeningsmethode (zie supra); dat prima facie de bepaling van de nutriëntenhalte, volgens welke berekeningsmethode dan ook, wettelijk vastligt en geen ruimte laat voor enige vrije beoordeling; dat prima facie het antwoord op de vraag of de exploitant wel in één van de gevallen verkeert die hem het recht geeft om aanspraak te kunnen maken op een andere berekeningsmethode een kwestie is van interpretatie van de toepasselijke regeling met inbegrip van de controle van de over te leggen stukken en niet van appreciatie ervan; dat met andere woorden de overheid op het eerste gezicht desbetreffend binnen de wettelijke grenzen niet meerdere beslissingen kan nemen, die alle wettig zijn; dat indien de exploitant aantoonbaar dat hij in één van de gevallen

voor het verlenen van een andere berekeningsmethode verkeert en dat hij voldoet aan de voorwaarden die desbetreffend worden gesteld, de overheid prima facie verplicht is de nutriëntenhalte berekend overeenkomstig de andere berekeningsmethode aan de exploitant toe te kennen en dat alsdan de exploitant beschikt over een subjectief recht tot toekenning van een nutriëntenhalte berekend overeenkomstig de andere toepasselijke berekeningsmethode;

2.2. Overwegende dat de voorliggende betwisting erom gaat dat verzoeker voorhoudt dat in de referentie jaren 1995, 1996 en 1997 wegens overmacht of toeval minder dieren werden gehouden dan het volgens de verleende vergunningen aantal toegelaten dieren en dat hij ervan uitgaat dat hij alsdan recht heeft op een hogere nutriëntenhalte dan deze toegekend wegens een eerste installatie als landbouwer in hoofdberoep; dat gelet op hetgeen voorafgaat prima facie moet worden besloten dat het werkelijke voorwerp van de vordering een betwisting over subjectieve rechten betreft; dat de Raad van State overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet niet bevoegd is om kennis te nemen van voorliggende vordering,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizend en twee, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
 A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.